

Vora de Ter

Mai m'havia passejat
vora el Ter, com aquell dia;
de nom sols el coneixia
ara de ple m'ha encisat.

Camí de Can Llanas fou;
el riu giragonejava,
s'estrenyia, s'eixamplava...
cada punt, un encís nou

a mos ulls venia a dur,
l'aigua, amb el sol, brillants era;
la verdejant ribera
reflexada en ella lluu.

Els pollancre vigilants
que assenyalen tal bellesa
alhora font de riquesa,
com gallardets triomfants,

proclamen a vora seu,
diria, amb cara xiroia,
l'orgull i la doble joia
de la Vila de Manlleu.

Francesca Muñoz i Sambola, Vora de Ter, dins Colofó a Joan Puntí i Collell
(ed.), Manlleu íntim, Balmes, Barcelona, 1953, p. 117.